

gaaer det Punkt, som den ærede Landstingsmand for Bornholm (Krabbe) har bragt paa Bane, vil jeg sige om det paa en noget anden Maade omtrent det Samme, som jeg igaar til- lod mig at bemærke om det Forslag, der blev gjort med Hensyn til Justeervæsenet. Jeg troer, at vi ved denne Lov maae vogte os for at komme ind paa Detailgjenstande; vi maae lade dette Spørgsmaal om Skatternes Opkrævning og hvad dermed staaer i Forbindelse blive uden for denne Lov. Skulde det vise sig at være nødvendigt at ordne Forholdet anderledes, end det nu er ordnet, da maa det skee paa den Maade, som maatte være den retteste, enten ad administrativ eller ad legislativ Vej; men jeg troer ikke, at det er heldigt at røre ved dette Forhold i denne Lov. Jeg skal ikke modsigge, at der kan være noget Sandt i den Tanke, at Regjeringen ikke har al den Indflydelse, den kunde have, til at fjerne Stadsconducteuren. Imidlertid vil det dog sees, at der er forbedt Kongen Stadsfæstelse af Valget, og netop ved en Post som denne, under de nærværende Forhold, kan jeg ikke erkende, at dette skal være en blot Formalitet. Dersom Valget er heldigt, vil det naturligvis faae Stadsfæstelse; men dersom det skulde vise sig ved en nærmere Prøvelse, at det Valg, der var truffet, ikke var heldigt, vilde Regjeringen gjøre sig skyldig i en Svaghed, dersom den stadfæstede det.

Besvarelse: Jeg skal med den ærede Forsamlings Tilladelse give den factiske Oplysning, at Indtægterne af Justeerkammeret i 1855 ikke have været 8000, men 5800 Rd. og Overskuddet, Nettoindtægten, i de 15 forløbne Aar efter de trykte Regnskaber i Gjennemsnit 3874 Rd., eller omtrent 3900 Rd. De Paragrapher, der for Øieblikket ere under Forhandling, indeholde Bestemmelser om Budgettet, og navnlig § 14. Dersom man sammenligner dem med den nærværende Lovgivning, troer jeg, at man maa erkende, at det er en Hovedforandring, der er indført ved Lovforslaget, at her er en fuldkommen Erkendelse af, at Communen har Rettighed til at bestemme sine aarlige Udgifter og, som Følge deraf, ogsaa de Indtægter, der ere nødvendige til at dække Udgifterne. Der er naturligvis

gjort det sædvanlige Forbehold med Hensyn til Salg af Eiendomme og Disposition over saadanne Gjenstande, som ikke blot vedrøre den nærværende Tid, men ere af betydelig Indflydelse paa hele Fremtiden; men der er, saavidt jeg kan see, ikke Grund til at antage om Budgettet, at der vilde kunne opstaae nogen Collision mellem Communen og Regjeringen, saaledes at man kunde sige, at den fulde Dispositionsret over Communens Udgifter ikke ligger hos den. Det er ogsaa denne Betragtning, der har ledet mig til at gaae ind paa Lovforslaget.

Jeg skal endnu gjøre opmærksom paa § 18. § 18 forekommer mig at være i saa høj Grad betænkelig, at jeg ikke kan stemme for den; den refererer sig til den tidligere Lovgivning, og der er af Udvalget foreslaaet den Forandring, at Ordene: „forandrede ved“ skulle ombyttes med „ere i Strid med nærværende Lov.“ Men det forekommer mig, at dermed er Sagen ikke afgjort; der findes Bestemmelser i den ældre Lovgivning, navnlig i Anordningen af 1ste Januar 1840, som forekomme mig at være i Strid med den nærværende Ordning af Sagen. Det hedder saaledes i denne Anordnings § 27: „Skulde imod al Formodning det Tilfælde nogenstunde indtræffe, at Repræsentantskabet besværes vedvarende at tilskedsætte dets Pligter, vil Kongen have sig forbeholdt, efter indhæntede nøagtige Oplysninger, at opløse samme og foranstalte en ny Repræsentant-Forsamling valgt, samt at suspendere de Skyldiges fremtidige Valgbarhed.“

Det er altsaa en Myndighed, Regjeringen havde efter Anordningen af 1840, og som jeg ikke seer ophævet ved den nærværende Lov. Det forekommer mig, at Bestemmelsen ikke gaaer ud paa at forhindre en Beslutning, men den indeholder, saavidt jeg skjønner, en Straf over Borgerrepræsentantskabet, naar Regjeringen antager, at det, saaledes som der staaer, har tilskedsat sin Pligt; og naar det nu er ind- dres, at i § 4 i Lovforslaget, — hvor der staaer omtalt, naar Overpræsidenten kan stride ind, — nævnes som et af Tilfældene, at Op- slydelsen af en Communen paahvilende Pligt nægtes: saa forekommer det mig, at det Ud-